

۲۰- بعد از دو رکعت زوال

از حضرت جعفر بن محمد علیه السلام روایت شده است که فرمود:

حضرت علی بن الحسین علیه السلام هرگاه آفتاب زوال می‌کرد نماز می‌خواند و دعا می‌کرد و سپس بر حضرت پیامبر صلی الله علیه و آله درود می‌فرستاد و می‌گفت:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ، وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ، وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ، وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ، وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ فِي الْبَحْرِ الْغَامِرَةِ يَا مَنْ مَنْ رَكِبَهَا وَيَعْرِقُ مَنْ تَرَكَهَا، أَلْمُتَّقِدُمْ لَهُمْ مَارِقٌ، وَالْمُتَأَخَّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ، وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ.

خداوندا، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، درخت نبوت و جایگاه رسالت و محل آمد و شد فرشتگان و معدن دانش و خانواده وحی، خداوندا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، کشتی روان در اقیانوس‌های عمیق، هرکه به آن توسل جوید ایمنی یابد و هرکه آن را رها کند غرق شود، پیش افتاده از آن‌ها از دین خارج است و عقب مانده از آنان نابود است و همراه آنان ملحق به حق است.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِينِ، وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّينَ وَمَلَجَا الْهَارِبِينَ، وَمَنْجَى الْخَائِفِينَ، وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً كَثِيرَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضَى وَلِحَقٍّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَدَاءً وَقَضَاءً، بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ يَارَبَّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الَّذِينَ أَوْجَبَتْ حَقَّهُمْ وَمَوَدَّتَهُمْ، وَفَرَضَتْ طَاعَتَهُمْ وَوَلَايَتَهُمْ.

خداوندا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، پناهگاه محکم و فریادرس بیچارگان درمانده و پناه گریختگان و دستاویز استوار برای چنگ‌اندازان، خداوندا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، درودی فراوان که برای آنان موجب خشنودی و برای ما مایه اداکردن و بجا آوردن حق محمد و خاندان محمد باشد، به حول و نیرویت ای پروردگار جهانیان. خداوندا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، آن پاکان و نیکان و خوبان که حقوق‌شان را بر همه واجب کردی و پیروی از ولایت‌شان را بر همگان فرض نمودی.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ، وَلَا تُخْزِهِ بِمَعْصِيَتِكَ، وَارْزُقْنِي مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ، وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ.^۱

۱. در صحیفه «۳» و «۵» دعایی به عنوان «و از دعای آن حضرت علیه السلام است از وقتی که روز بالا آید تا وقت زوال» که چنین است:

اللَّهُمَّ صَفَا نُورِكَ فِي آتَمِّ عَظَمَتِكَ، وَعَلَا ضِيَاؤُكَ فِي أَبْهَى صَوْنِكَ، أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ الَّذِي تَوَرَّتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضِينَ، وَقَصَمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ، وَأَحْيَيْتَ بِهِ الْأَمْوَاتِ، وَأَمَتَّ بِهِ الْأَحْيَاءَ وَجَمَعْتَ بِهِ الْمُتَفَرِّقَ وَفَرَّقْتَ بِهِ الْمُجْتَمِعَ، وَأَتَمَمْتَ بِهِ الْكَلِمَاتِ وَأَقَمْتَ بِهِ السَّمَاوَاتِ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلَيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، الْأَذَابِ عَنِ دِينِكَ وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ، وَأَقَدَّمَهُ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَاجِي، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ (وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا).

خداوند نور تو صفا یافت در کامل‌ترین عظمتت و درخششت بالا گرفت در زیباترین پرتوت، از تو می‌خواهم به نورت که روشن ساختی به آن آسمان‌ها و زمین‌ها را و ستمگران را به آن کوبیدی و زندگی بخشیدی به آن مردگان را، و میراندی به آن زندگان را و فراهم آوردی به وسیله آن پراکنده‌ها را و پراکنده نمودی به آن فراهم آمده‌ها را، و کامل نمودی به آن کلمات را و به پای داشتی به آن آسمان‌ها را، از تو می‌خواهم به حق ولایت علی بن الحسین (علیهما السلام) که مدافع دینت و مجاهد در راهت می‌باشد و او را مقدم می‌دارم در برابر خواسته‌هایم که درود فرستی بر محمد و آل محمد (و اینکه با من چنین و چنان کنی).

و در کتاب کفعی (رحمة الله علیه) است که:

وَأَقَدَّمَهُ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَاجِي، وَرَغَبْتِي إِلَيْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْفِينِي بِهِ وَتُنَجِّنِي مِنْ تَعَرُّضِ السَّلَاطِينِ وَنَفْثِ الشَّيَاطِينِ، إِنَّكَ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ (وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا).

و او را مقدم می‌نمایم در برابر خواسته‌هایم و رغبتم به سوی تو که درود فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه به وسیله او مرا کفایت کنی و نجاتم بخشی از دست‌برد سلاطین و وسوسه شیاطین که تو بر هر چیزی توانا هستی (و اینکه با من چنین و چنان کنی).

و در صحیفه «۴» و «۵» دعایی آورده است به عنوان «و از دعای آن حضرت (علیه السلام) است در آن ساعت» که عبارتست از:

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْمَالِكُ، وَكُلُّ شَيْءٍ سِوَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ هَالِكٌ، سَخَرْتَ بِقُوَّتِكَ النُّجُومَ السَّوَالِكَ، وَأَمْطَرْتَ بِقُدْرَتِكَ الْغُيُومَ السَّوَالِفَ وَعَلِمْتَ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ فِي الظُّلُمَاتِ الْحَوَالِكِ وَأَنْزَلْتَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْتَ بِهِ مِنْ تَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ﴾ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا بَرُّ يَا شَكُورُ يَا رَحِيمُ يَا غَفُورُ، يَا مَنْ ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾

خداوند تو پادشاه مالک هستی و هر چیزی جز چهره ارزشمندت هلاک شدنی است، با قدرتت ستارگان آسمان را مسخر نموده و ابرهای ریزنده را به قدرتت باراندی و دانستی آنچه که در خشکی و دریاست و آنچه فرو می‌افتد از برگی در تاریکی‌های شدید و فرود آوردی از آسمان آبی را که به آن ثمرات رنگارنگ بیرون آوردی و «از کوه‌ها راه‌هایی سفید و قرمز با رنگ‌های مختلف و سیاه و از مردم و جنبندگان و چهارپایان که مختلفند در رنگ‌ها» ای شنوا، ای بینا، ای نیکوکار، ای سپاسگزار، ای رحیم، ای بخشنده، ای کسی که «می‌داند خیانت چشم را و آنچه سینه‌ها پنهان می‌دارند»

يَا مَنْ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلُ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ أَسْأَلُكَ سَوَالَ الْبَائِسِ الْحَسِيرِ، وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ تَضَرَّعَ الضَّالِّعِ الْكَسِيرِ، وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ تَوَكَّلَ الْخَاشِعِ الْمُسْتَجِيرِ، وَأَقِفُ بِبَابِكَ وَقُوفَ الْمُؤْمَلِ الْفَقِيرِ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاجِ الْمُنِيرِ، مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَيَابِنِ عَمِّهِ

خداوندا بر محمد و خاندان محمد درود فرست و دلم را با طاعت آباد کن و به نافرمانی از خود رسوایم مساز و این امور را روزی من کن: حمایت از آن که رزقت را بر او تنگ گرفتی؛ به مدد آنچه از احسانت بر من وسعت دادی. سپاس خدای را بر هر نعمت و از خداوند آمرزش می طلبم برای هر گناه و نه نیروی باشد و نه قوتی جز به خداوند، در برابر هر امر هولناکی.

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِالْإِمَامِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَإِمَامِ الْمُتَّقِينَ، الْمُخْفَى لِلصَّدَقَاتِ وَالْخَاشِعِ فِي الصَّلَاةِ وَالذَّائِبِ الْمُجْتَهِدِ فِي الْمَجَاهِدَاتِ،

ای آنکه سپاس او راست در دنیا و آخرت و او حکیم آگاه است «آفریننده آسمانها و زمین قراردهنده فرشتگان را فرستادگانی با بالهای دوگانه و سه گانه و چهارگانه، می افزاید در آفرینش هر چه را خواهد، همانا خدا بر هر چیزی تواناست» درخواست بینوای حسرت زده ای و به سوی تو تضرع می کنم تضرع کج شده شکسته گشته ای و بر تو توکل می کنم، توکل خشوع کننده پناهجویی، و بر در خانه ات می ایستم ایستادن آرزومند فقیری، و به تو روی می آورم به بشیر و نذیر آن چراغ تابان، محمد خاتم پیامبران و عمو زاده اش امیر مؤمنان و به امام علی بن الحسین زین العابدین و امام متقیان آنکه صدقات را پنهان می داشت و خاشع بود در نمازها و تلاشگر کوشنده بود در مجاهدات،

السَّاجِدِ ذِي الثَّقَاتِ، أَنْ تَصَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، فَقَدْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَيْكَ وَقَدَّمْتُهُمْ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي، وَأَنْ تَعَصِمَنِي مِنْ مُوَافَقَةِ مَعَاصِيكَ، وَتُرْشِدَنِي إِلَى مُوَافَقَةِ مَا يَرْضِيكَ، وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُؤْمِنُ بِكَ وَيَتَّقِيكَ، وَيَخَافُكَ وَيَرْتَجِيكَ وَيُرَاقِبُكَ وَ يَسْتَحْيِيكَ، وَيَتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُؤَالَاةِ مَنْ يُؤَالِيكَ وَيَتَحَبَّبُ إِلَيْكَ بِمُعَادَاةِ مَنْ يُعَادِيكَ، وَيَعْتَرِفُ بِعَظِيمِ مَنِّكَ وَنِعْمِكَ وَأَيَادِيكَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

سجودکننده صاحب پینه ها بر جاهای سجود، که بر محمد و آل محمد درود فرستی که من به آنها نزد تو متوسل شدم و آنان را مقدم داشتم پیشاپیش خود پیش از خواسته هایم که مرا نگهداری از انجام معصیت هایت، و رهنمودم گردی برای دستیابی به آنچه خشنودت سازد و قرار ده از آنان که به تو ایمان دارند و از تو پروا دارند و می هراسند و به تو امیدوارند و تو را در نظر دارند و شرم می کنند و به تو نزدیکی می جویند با دوستی هر کس که دوست باشد و دوستی تو را می جویند با دشمنی نسبت به کسی که با تو دشمن باشد و اعتراف می کنند به منت عظیمت و نعمت ها و الطافت ای مهربان ترین مهربانان.